

מ"ת 19911/02/24 - מדינת ישראל נגד מוחמד נאסר

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 19911-02-24 מדינת ישראל נ' נאסר(עציר)
תיק חיצוני: 494522/23
לפני כבוד השופט ירון מינטקביץ
המבקשת מדינת ישראל ע"י עו"ד מרים בן גל
נגד מוחמד נאסר ע"י עו"ד דוד ברהום ועו"ד מוחסן עוודאללה
המשיב

החלטה

רקע

לפניי בקשה להארכת מעצר המשיב עד תום ההליכים, בעקבות כתב אישום שהוגש נגדו בו יוחסו לו עבירות רצח
בנסיבות מחמירות ונשיאת נשק.

על פי עובדות האישום, בסמוך ליום 11.11.23 קשר המשיב קשר עם אדם אחר (להלן: **השותף**) לרצוח את עלאא אבו
סרחאן (להלן: **המנוח**). לשם ביצוע הרצח, ביום 11.11.21 בסמוך לשעה 6:00, נפגש המשיב עם שותפו, והשניים יצאו
על קטנוע בו נהג המשיב, כשהם חמושים באקדח, והגיעו לרחבת עפר באיזור אום ליסון, בצמוד לכביש אבו עוביידה,
המשמשת חניון משאיות (להלן: **החניון**), ושם המתינו להגעת המנוח.

בסמוך לשעה 8:10 הגיע המנוח לכביש כשהוא רכוב על קטנוע. שותפו של המשיב יצא מהחניון אל הכביש וירה לעבר
המנוח שלוש יריות ממרחק קצר. המנוח נפל מהקטנוע עליו רכב ושותפו של המשיב ירה בו עוד שתי יריות, וכל זאת על
מנת לגרום למותו. המשיב יצא בקטנוע לעבר שותפו ואז השותף עלה על הקטנוע מאחורי המשיב, והשניים החלו
בנסיעה. כאשר המשיב חלף באופנועו בצד המנוח, אשר היה מוטל על הקרקע, שותפו ירה לעבר המנוח ירייה נוספת,
והשניים נמלטו מהמקום על האופנוע.

המנוח נפגע מהיריות בחזה, בגב, במותן, בירך ובזרוע, וכתוצאה מכך מת.

עמדות הצדדים

ליבת הקישור של המשיב לירי במנוח היא זיהויו, כשהוא רוכב על קטנוע מסוג TMAX (להלן: **הקטנוע**), אשר
שימש להגעת המשיב ושותפו אל זירת הרצח ולמילוטם לאחר האירוע.

בבקשת המעצר ובטיעון לפניי פרטה המבקשת, כי ישנם סרטונים שמקורם במצלמות אבטחה רבות, בהם נראו
המשיב ושותפו כשהם מגיעים אל חניון על הקטנוע, סרטון המתעד את המשיב ושותפו בחניון ואת הירי במנוח וסרטונים
בהם נראו המשיב ושותפו עוזבים את החניון. עוד הפנתה המבקשת לזיהויו של המשיב על הקטנוע על ידי מספר עדים,
וכן לראיות נוספות, ובכללן עזיבת המשיב את הארץ לאחר הרצח ועוד.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה, וכפועל יוצא, על קיומה של עילת מעצר. את טיעונו מיקד במספר ראשים:

ראשית טען ב"כ המשיב, כי זיהויו של המשיב כמי שרכב על הקטנוע לפני האירוע מוטל בספק, שכן לכל אחד מהעדים אשר זיהו אותו יש מניעים שונים וקשיים בדבריו. עוד טען המשיב, כי גם זיהויו של הקטנוע שהיה בזירה כזה שעליו רכב המשיב לוקה בחסר, שכן כל המאפיינים לפיו זוהה הקטנוע אינם חד משמעיים ולא ניתן לסמוך על הזיהוי.

עוד טען ב"כ המשיב, כי גם אם ייקבע שהקטנוע שעליו רכב המשיב היה בזירת הרצח, אין בכך כדי לקשור את המשיב לירי במנוח, שכן הקטנוע הגיע לחניון בסמוך לשעה 06:00 ואילו הירי בוצע בשעה 8:10, ואין ראיה כי המשיב היה בזירה באותה השעה.

בצד זאת הפנה ב"כ המשיב לכשלים בבדיקת טענת אליבי שהעלה המשיב וכן לכך שמכשיר טלפון שלטענתו היה בשימוש של המשיב אוכר הרחק מהזירה בזמנים הרלוונטיים, ולכך שזמן קצר לאחר הירי המשיב שוחח עם בעל מזנון וקיבל מאדם אחר חלקי חילוף לרכב - התנהגות אשר לטענתו אינה מתיישבת עם האפשרות שזמן קצר קודם לכן השתתף ברצח.

עניין נוסף שהעלה המשיב הוא מעורבותו של אדם אחר, סאמי אבו סרחאן (להלן: **סאמי**), אשר קיים לגביו חשד כי הוא קשור לרצח, אך המבקשת לא נקטה נגדו בכל הליך.

סקירת הראיות ומסקנות ביניים

בפרק זה אסקור את הראיות על פי מידת הרלוונטיות שלהן לקישור של המשיב לירי במנוח ואתיחס למשקלן, ברמת הפירוט הנדרשת להליך מעצר.

סרטוני מצלמות אבטחה - הגעה לזירה

הראיה המרכזית עליה נשענת המבקשת, היא סרטונים שהגיעו ממצלמות שונות, בהן לשיטת המבקשת נראה המשיב יוצא מביתו, עולה על הקטנוע, מסיע את שותפו אל החניון ואז נמלט מהמקום לאחר הירי במנוח. כמו כן, ניתן לראות בסרטונים את הירי עצמו. המבקשת הגישה סרטון ערוך, המאגד יחדיו את הקטעים הרלוונטיים מהמצלמות השונות, לפי סדר כרונולוגי.

וכך עולה מהסרטון:

בסמוך לשעה 06:03 אדם לבוש שחורים יוצא מהכניסה לביתו של המשיב^[1]. אותו אדם נראה הולך מרחק קצר עד קצה הרחוב. ניתן להבחין כי אותו אדם סובל מצליעה קלה.

בשעה 06:06 קטנוע עובר ברחוב, עליו רוכב אדם לבוש שחורים שאינו חובש קסדה, ובצידו של הקטנוע קשורה קסדה בצבע כהה.

בשעה 06:07 הקטנוע צולם כשהוא מאט ופונה ימינה, ובנקודה זו הרוכב נראה בביור בתמונה אשר הוצגה לעדים שונים, אשר זיהו את הרוכב כמשיב (ר' הרחבה בהמשך). הקטנוע המשיך ומיד עצר בסמוך לתחנת המוניות של

המשיב[2], והאדם לבוש השחורים נכנס לתחנה.

בשעה 06:18 הקטנוע יצא מתחנת המוניות ועליו שני אנשים. הרוכב, על פי לבושו הוא המשיב (כפי שזוהה קודם לכן), ומאחוריו אדם לבוש מעיל כהה.

בשעה 06:22 הקטנוע נראה כשהוא עובר במספר מקומות, ובשעה 06:30, הקטנוע ועליו המשיב והאדם הנוסף הגיע לחניון, בו חנו מספר משאיות ונגררים.

שני הרוכבים ירדו מהקטנוע ונותרו שניהם חבושי קסדות והסתובבו בחניון ואז הלכו לכיוון הכביש. בשעה 06:48 אדם לבוש בפרטי לבוש דומים לאלו שלבש המשיב (ר' הרחבה בהמשך) הלך מהכביש לכיוון הקטנוע ואז חזר לכביש (ניתן לזהות צליעה קלה בהליכתו).

בשעה 08:01 נראה המנוח כשהוא מגיע לקטנוע שלו ומשוחח עם אדם במכונית מסחרית לבנה ובשעה 08:09 המנוח יצא עם הקטנוע.

בשעה 08:10 רוכב הקטנוע נראה בחניון כשהוא רץ אל הקטנוע, מניע אותו ומתקדם אל היציאה מהחניון אל הכביש הראשי ושם עצר והמתין. באותה העת, אדם אחר נראה מסתתר מאחורי אחת המשאיות בחניון, בעת שהמנוח התקדם בכביש לכיוונו.

האדם שארב מאחורי המשאית יצא אל הכביש ואז ניתן לראות כי המנוח נופל מהקטנוע עליו רכב ואותו אדם התקרב אליו - ומהראיות עולה כי בשלב זה נרצח המנוח.

הקטנוע יצא מהחניון לכיוון מקום נפילתו של המנוח והאדם אשר ירה במנוח רץ לעבר הקטנוע ועלה עליו מאחור. הקטנוע ועליו שני הרוכבים התקדם אל המקום בו היה המנוח מוטל על הקרקע, וכאשר הקטנוע ועליו היורה חלף אותו, ניתן לראות הבזק של פגיעה נוספת בכביש.

בשעה 08:12-08:23 נראה הקטנוע בתנועה במספר מצלמות ועליו שני הרוכבים.

בשעות 08:25 ו-08:26 הקטנוע ועליו שני הרוכבים נראה במצלמות בהן נראה קודם לכן, בדרך אל המגרש ובשעה 08:27 הקטנוע יורד בדרך צרה ומאז לא נראה.

בשעה 08:27 נראית מכונית טויוטה לבנה יוצאת מאזור משרד המוניות ונראית במספר מצלמות בהן נראה הקטנוע נוסע קודם לכן. בשעה 09:15 הטויוטה חוזרת למשרד המוניות ושני אנשים ירדו ממנה ונכנסו למשרד, ואז הטויוטה חזרה בנסיעה לאחור ועוצרת ליד מכונית אחרת. לאחר מספר דקות אחד האנשים שהיו במקום העביר חפצים מתא מטען של מכונית הטויוטה למכונית האפורה.

זיהוי המשיב כרוכב הקטנוע:

בסמוך לשעה 06:07 הקטנוע צולם בסרטון מצלמת אבטחה בזמן שהאט וניתן לראות באופן ברור את הרוכב. הסרטון ותמונה שנלכדה מתוכו בנקודה זו הוצגו למספר עדים, אשר זיהו את המשיב כרוכב הקטנוע (בפרק זה: **הסרטון ו- התמונה**):

זאכי חוויס, הודעה מיום 16.1.24, ש' 168-173 ו- 197: הסרטון הוצג לעד והוא זיהה את המשיב על הקטנוע בודאות, וגם זיהה כי הקטנוע שבתמונה שייך למשיב.

חוסין נג'די, הודעה מיום 23.1.24, ש' 111-125, 170-174 ו- 186-197. העד הוא חברו של המשיב ועבד בהיקף חלקי בתחנת המוניות שלו. תחילה העד זיהה את המשיב באופן לא וודאי (30%), אך בהמשך דבריו אמר כי הוא בטוח בזיהויו. בהמשך דבריו אמר העד, כי המשיב הגיע ביום הרצח (11.11.23) בסמוך לשעה 6:00 למשרד המוניות (כפי שנראה בסרטון) ועזב את המקום על הקטנוע, יחד עם מוסא עבאסי. לדברי העד, בהמשך הבוקר, המשיב ומוסא עבאסי חזרו לתחנת המוניות עם מונתצר קראווי, במכונית הטויוטה שלו.

יאסר עבאסי, הודעה 29.1.24, ש' 38-84: התמונה הוצגה לעד והוא זיהה אותו כמשיב, אם כי בהמשך ההודעה הוצגה לעד תמונה אחרת של המשיב, מהמערכת המשטרתית, והוא אמר כי אין מדובר במשיב (ש' 123). בהודעה נוספת, מיום 6.2.24, אישר העד כי הוא מזהה את המשיב בתמונה אחרת מתוך המערכת המשטרתית, כמי שרכב על הקטנוע.

עאמר סלאמה, הודעה מיום 25.12.23, ש' 136-138 ו- 473-474: התמונה הוצגה לעד והוא זיהה אותו כמשיב וכן זיהה את הקטנוע (ר' הרחבה בהמשך לגבי עד זה).

קאסם עבידיה, הודעה מיום 14.1.24, ש' 124-130 ומסדר זיהוי מיום 5.2.24: הוצגה לעד התמונה, והוא זיהה את רוכב הקטנוע כאדם המוכר לו, ואשר ככל הנראה איבראהים. במסדר זיהוי שנערך לעד לאחר מכן, הוא זיהה את המשיב כאותו "אבראהים"

מאלק עבידאת, הודעה מיום 28.11.23, שעה 14:23 ש' 301-321 והודעה מיום 28.11.23, שעה 17:59: הסרטון הוצג לעד והוא זיהה את המשיב. העד ציין, כי המשיב דומה לאחיו מג'ד, אך אפו גדול יותר, וכך הוא מזהה אותו. ניכר מהודעה, כי העד לא שש לשתף את החוקר בפרטים.

סיכום ביניים - זיהוי המשיב על הקטנוע

ב"כ המשיב חלק על זיהוי המשיב בתמונה ובסרטון על ידי העדים השונים, וטען כי לכל אחד מהם יש אינטרסים שונים ועל כן לא ניתן לסמוך על דבריהם - אך לא מצאתי ממש בטענות. הלכה היא כי השלב לבחינת מהימנות העדים הוא בתיק העיקרי, ולא שלב המעצר, מה גם שמלבד אמירות כלליות, ב"כ המשיב לא הצביע על כל טעם של ממש למה לא לקבל את דברי העדים.

על כך אוסיף, כי ששה עדים, אשר אינם קשורים זה לזה, זיהו את המשיב בתמונה ובסרטון, וקשה לקבל כי כולם לא דייקו בזיהויו של המשיב - והדברים נאמרים, בין היתר, בשים לב לכך שראיתי את המשיב בדיון שהתקיים לפני וכי מדובר בצילום ברור, אשר ניתן לזהות את המצולם בו.

מכאן עולה הקביעה כי המשיב הוא שרכב על הקטנוע בשעה 06:07.

זיהוי הקטנוע

העד עאמר סלאמה רכש בספטמבר 2023 קטנוע מסוג ימאהה TMAX 530 משנת ייצור 2014, אך בשל התנגדותו של

אביו מכר אותו ביום 28.10.23 לאדם בשם מוסא עבאסי, אשר ביום 1.11.23 הגיע לקחת את הקטנוע יחד עם המשיב ואדם נוסף, יאסר עבאסי. הקונים היו אמורים לשלם לעד לאחר מספר ימים, אך לא חזרו אליו מאז. לדברי העד, הקשר בינו ובין הקונים היה באמצעות סאמי אבו סרחאן, שהוא דודו.

העד זיהה את הקטנוע בוודאות בסרטונים השונים אשר הוצגו לו, ונתן בו מספר סימנים, המייחדים אותו:

לדברי העד הוא לקח את הקטנוע למוסך ושם צבעו את החישוקים (ג'אנטים) של הקטנוע בצבע זהב וכן עשו תיקונים בפלסטיקה וצבעו את האופנוע בצבע מט. כמו כן העד החליף לקטנוע את המפלט והצמיגים, הוסיף לו משענת למורכב, פירק ממנו חלק כלשהו שהיה מלפנים (אותו כינה "שפם"), החליף את הפנסים, התקין עיטורי ניקל במדרכים והעביר את מספר הרישוי לנקודה מוגבהת.

העד זיהה את הקטנוע במספר תמונות אשר נלכדו מסרטונים, בהן הקטנוע נראה נוסע, מסמוך לביתו של המשיב עד הזירה. בחלק מהתמונות העד זיהה את הקטנוע באופן וודאי, ולגבי מספר תמונות אמר כי הזיהוי פחות וודאי, ופירט ביחס לכל אחת מהתמונות שהוצגו על מה הוא מבסס את זיהוי הקטנוע.

בהודעה מיום 25.12.23 הוצגה לעד התמונה (משעה 06:07 בסרטון) והוא זיהה את המשיב וכן את הקטנוע (ש' 136-144, 473-474).

בהודעה מיום 26.12.24 העד זיהה את הקטנוע המצולם בעוד מספר נקודות לאורך המסלול, ובכלל זה בחניון הסמוך לזירת הרצח. בסרטון מהחניון העד זיהה את הקטנוע על פי מספר סימנים אותם ציין: צבע החישוקים, ה"שפם" שהוסר, המשענת ועיטורי הניקל במדרכים אותם הוסיף לקטנוע ומיקום לוחית הרישוי. ניכר בעד, כי הקפיד לעבור על המאפיינים המיוחדים של הקטנוע, וציין אילו מהתוספות והשינויים שעשה באופנוע הוא מזהה בכל נקודה.

לדברי העד סלאמה, הוא שמע שמועות, כי הקטנוע אותו שימש לרצח של המנוח, ואף התעמת בעניין זה עם דודו ועם מוסא עבאסי. כמו כן, לדברי העד הוא ראה סרטון הקשור לרצח ובו ניתן לראות חלק מספרות לוחית הרישוי של הקטנוע. עם זאת, מדברי העד עולה כי מדובר בשמועות ומקורן אינו ברור, וגם המבקשת לא ביקשה להסתמך על חלקים אלו בדבריו. גם לא ברור לאיזה סרטון כיוון העד.

ב"כ המשיב חלק על זיהויו של הקטנוע על ידי סלאמה. לעניין זה הפנה לעדותו של העד עלי עלי, המכונאי אשר טיפל בקטנוע, ולא זיהה את הקטנוע בתמונות שהוצגו לו. עוד הפנה לחוסר הגיון אותו מצא בדברי סלאמה, אשר לדבריו השקיע בקטנוע סכום ניכר, אך מכר אותו בסכום נמוך מזה שקנה אותו (לדברי ב"כ המשיב סלאמה אמר שהשקיע בקטנוע 30,000, אך סלאמה בהודעתו מיום 25.12.23 העד אמר שהשקיע סכום של 3,000 ש"ח (ש' 126).

עיקר טיעונו של ב"כ המשיב כנגד זיהוי הקטנוע היה, כי אף אחד מהמאפיינים עליהם הצביע סלאמה אינו ייחודי, ולשיטתו ניתן למצוא מאפיינים דומים בקטנועים רבים.

לטעמי, ניתן להגיע על בסיס עדותו של סלאמה לקביעה מחייבת, כי הקטנוע עליו צולם המשיב בשעה 06:07 וזוהה על ידי העדים שנזכרו למעלה, הוא הקטנוע אותו מכר סלאמה למוסא עבאסי, וכי זה אותו קטנוע אשר נקלט במצלמות האבטחה השונות לאורך מסלול הנסיעה, ובכלל זה בחניון - היינו בזירת הרצח: סלאמה הפנה לשינויים והתוספות שהכניס לאופנוע, וניתן לזהותם בתמונות השונות שצולמו לאורך מסלול הנסיעה.

אכן, כל אחד מהשינויים והתוספות, בעמדו בדד, אינו ייחודי ולא הייתי מגיע למסקנה מחייבת על פי צבע החישובים או מיקום לוחית הרישוי. עם זאת, "יודע צדיק נפש בהמתו", וניתן לסמוך על כך שסלאמה יידע לזהות את הקטנוע שלו לשעבר, לאור ההשקעה הניכרת שהשקיע בו, בזמן ובממון. מעבר לכך, מדובר בשורה ארוכה של שינויים ותוספות שערך סלאמה בקטנוע, וקשה להאמין שישנו קטנוע נוסף שנערכו בו בדיוק אותם השינויים.

נתתי דעתי לטענתו של ב"כ המשיב, כי בעל המוסך אשר מכר לסלאמה את הקטנוע, העד עלי עלי, אמר כי מדובר בקטנוע שונה - אך קריאת ההודעה מלמדת כי לא כך אמר, ולכל היותר ניתן להגיע מדבריו לכך שהוא אינו מזהה את הקטנוע - ואין זה מיותר לציין כי העד נחקר על מספר נושאים אחרים, ובהם החזקת נשק ועבירות רכוש שונות, וניתן להתרשם מהאופן בו השיב לשאלות החוקרים, כי שיתוף הפעולה שלו היה לכל היותר חלקי.

חוות דעת מומחה

המבקשת הציגה שתי חוות דעת מומחה, שעניינה השוואה בין תמונות שונות של האופנוע:

ב"כ המשיב הביע תרעומת - מוצדקת לחלוטין - על כך שלמרות שחוות הדעת הן מימים 7.2.24 ו- 12.2.24, הן הועברו לו רק ביום 22.2.323, יום עבודה אחד לפני מועד הדיון, באופן שמנע מהמשיב האפשרות להתייחס אליהן באופן מושכל.

מכל מקום, לא ראיתי כי יש בחוות הדעת להוסיף על דבריו של העד סלאמה, שכן אין בהן כל התייחסות לשאלה אילו מאפיינים בקטנוע אינם מקוריים, ומאפשרים להבדיל בינו ובין קטנוע אחר מאותו הסוג.

סיכום ביניים - זיהוי הקטנוע

לאחר שנתתי דעתי לטענות ב"כ המשיב, ראיתי כי ניתן להסתמך על דבריו של העד סלאמה לעניין זיהוי הקטנוע בתמונות השונות. אכן, כל אחד מהשינויים והתוספות שהכניס העד לקטנוע בעמדו בדד אינו מאפשר לזהות את הקטנוע זיהוי חד-חד ערכי. עם זאת בהצטבר כל השינויים והתוספות יחדיו, ניתן להגיע למסקנה מחייבת, כי מדובר באותו קטנוע - במיוחד בשים לב לכך שסלאמה קשר את המשיב לקטנוע, ועדים אחרים זיהו את המשיב כשהוא רוכב עליו.

לכך מצטרפת העובדה שהמשיב בא יחד עם רוכש הקטנוע כאשר אסף אותו מהעד.

משכך, האפשרות שמלבד הקטנוע אותו מכר סלאמה היה במקום קטנוע נוסף, זהה לו בכל השינויים והתוספות שעשה העד סלאמה, אך אדם אחר הדומה למשיב הוא שרכב עליו, רחוקה מההגיון ואינה נתמכת בכל ראייה.

לוח תצלומים

המבקשת הציגה לוח תצלומים ובו תמונות שנלכדו מסרטוני מצלמות האבטחה לאורך מסלול נסיעת הקטנוע, מסמוך לביתו של המשיב אל החניון, בחניון עצמו ובדרך מהחניון, לאחר הירי במנוח. מלוח התצלומים ניתן לזהות בבירור מספר סימנים בלבושו של הרוכב, התואמים לפרטי לבושו של המשיב בתמונה בה זוהה: הרוכב לבש ברדס ("קפוצ'ון") שחור, עם שרוכים לבנים וסמליל ("לוגו") גדול של נייקי בחזית וכן נעליים שחורות עם סוליה לבנה וסמליל של נייקי, ועולה כי מדובר באותם פרטי לבוש, הן לפני הגעת הקטנוע לחניון, הן בחניון עצמו והן במילוט במהמקום.

אמנם אין מדובר בפריטים יחודיים, אך יש בהם חיזוק משמעותי מאוד את המסקנה כי אותו אדם רכב על הקטנוע לכל אורך האירוע.

מיקום הנאשם לאחר שעת הרצח

מונתצר קראווי, הודעה מיום 29.11.23

ביום 11.11.23, בסמוך לשעה 9:00-9:30 פגש את המשיב ואת מוסא עבאסי ליד ביתו של אבו שווקאת ואסף אותם אל תחנת המוניות.

אמין אעוור, הודעה מיום 29.1.24

העד נשאל האם המשיב ביקש ממנו דבר מה בתקופה האחרונה, ואמר כי ביום שבת שאינו זוכר באיזה תאריך חל[3], בסמוך לשעה 8:00-8:30, המשיב בא לביתו יחד עם מוסא עבאסי וביקש מיכל מים של פורד פוקוס ומדחס.

שבוע לאחר מכן, המשיב נסע לירדן, יחד עם מוסא עבאסי, כי שניהם רצו להוציא דרכונים ומוסא רצה לעשות ניתוח בעין, והמשיב ליווה אותו.

מוסא עבאסי עדיין נמצא בירדן, והעד בקשר איתו. בין היתר, השניים דיברו על כך שחוסין מג'די הפליל את המשיב - וניכר כי העד אינו רואה זאת בחיוב.

העד הצביע על מקום ביתו במפה, אשר נמצא קרוב למקום בו נראה הקטנוע לאחרונה.

עלי אחמד "אבו שווקאת", הודעה מיום 5.2.24

העד נחקר על פלט השיחות מיום 11.11.24 ואמר כי המשיב לא התקשר אליו באותו בוקר.

מניע

בכתב האישום, המבקשת לא פרשה מה היה המניע לרצח. עם זאת, מהודעתו של העד זאכי חוויס מיום 16.1.24, עולה כי העד הוא קרוב משפחה של המנוח ושל אדם בשם סאמי אבו סרחאן, ולדבריו למנוח היה סכסוך עם אדם אותו סאמי, בעטיו אותו סאמי ירה במנוח כשנה קודם לרצח. עוד עולה, כי לסאמי יש קשר עם המשיב ועם אדם בשם מוסא עבאסי, וקשר זה כלל החזקה משותפת של אקדחים - ולדברי העד הוא ראה את השלושה כחודשיים לפני הרצח כאשר ברשותם שני אקדחים.

העד מסר, כי לפני הרצח סאמי שילם למוסא סכום של 100,000 ש"ח, ולהערכת העד הדבר קשור לרצח. כמו כן העד מסר, כי סאמי איים עליו באקדח שלא יספר לאיש דבר על הידוע לו בקשר לרצח ומחק ממכשיר הטלפון שלו את מס' הטלפון של המשיב.

מכיוון שהמניע לרצח לא פורש בכתב האישום, ובכתב האישום המבקשת לא ייחסה לסאמי ולמוסא עבאסי מעורבות ברצח, המשקל אותו אייחס לעדות זו מוגבל.

גרסת המשיב

המשיב נחקר מספר פעמים. ואלו עיקרי דבריו:

הודעה מיום 11.1.24:

המשיב התייצב לחקירה עם מכשיר טלפון ממנו מחק בבוקר אותו היום יישומון הווטסאפ ואת כל הפלטפורמות החברתיות, והסביר זאת בכך; שמאס בהן. המשיב מסר, כי הוא נוהג להחליף את מספר הטלפון שלו מדי חודשיים, שכן הוא מוטרד על ידי בחורות רבות.

לדברי המשיב, הוא הגיע עם מכשיר משומש אותו קנה בכפרו בעבור 175 ש"ח.

המשיב נחקר על עיסוקיו ואמר, כי הוא שותף בתחנת מוניות פיראטית עם אדם בשם מוסא עבאסי, אך לאחרונה הסתכסך עמו.

המשיב אמר כי ביום 19.11.23 נסע לירדן יחד עם מוסא עבאסי, על מנת לקבל טיפול רפואי לפציעה ברגלו, מרופא אשר קיבל עליו המלצות בטיק טוק.

הודעה מיום 14.1.24:

המשיב נחקר על נסיעתו לירדן ואמר, כי נפגע בתאונה לפני כשלוש שנים ורגלו נשברה. בעקבות התאונה עבר ניתוח בהדסה עין כרם, ולמרות שיש לו ביטוח רפואי הוא נסע לקבל טיפולים בירדן, שכן שם זול יותר, והוא ראה בטיק טוק המלצות על הרופא אליו נסע.

המשיב נחקר לגבי מכשיר הטלפון שלו. תחילה סרב למסור פרטים ואז השיב כי קנה את המכשיר בירדן בעבור 35 דינאר. המשיב הוסיף, כי היה לו טלפון אחר, אך מחק את תכנו ונתן אותו לבן דודו.

המשיב אישר, כי היה בביתו של סאמי, כאשר ביקר את בניו, מוחמד ולואי, יחד עם חברים שונים, אשר לא מסר את שמותיהם.

הודעה מיום 21.1.24

המשיב הכחיש כי רכב על קטנועים בתקופה האחרונה ואמר כי אין לו רישיון.

המשיב אמר כי הפעם האחרונה בה היה בביתו של סאמי היתה כשבועיים לפני שנסע לירדן, ביום 19.11.23.

הוצגו למשיב תמונות של ביתו של סאמי. תחילה אמר כי אינו מכיר את המקום, ובהמשך זיהה אותו, ואמר כי היה שם יחד עם מוסא עבאסי ועם בן דודו מונתצר קראווי.

המשיב נשאל על מכונית טויוטה לבנה ומסר תשובות מתחמקות, אך לבסוף אישר כי לבן דודו מונתצר יש מכונית כזו וכי נסע בה מספר פעמים יחד עימו.

הוצגה למשיב התמונה בה זוהה על ידי העדים כשהוא על הקטנוע (תמונה מיום 11.11.23, 06:07) והוא הכחיש כי הוא המצולם.

הודעה מיום 24.1.24

לדבריו הוא יצא מביתו על מנת לקחת מאמין אלאעווור חלקים שונים למכונת מסוג פורד פוקוס, ופגש אותו בסמוך לשעה 9:30-8:30. לאחר מספר שאלות הוסיף המשיב, כי פגש גם את מוסא עבאסי אשר הצטרף אליו אל אמין, וכי כאשר יצא משם בן דודו מונתצר אסף אותו במכונת הטיוטה הלבנה.

הסרטונים הוצגו למשיב:

ש' 424-441: המשיב זיהה את הכניסה לביתו (המיקום הנראה בשעה 06:03 בסרטון) ואת הרחוב המוביל אל ביתו, אך הכחיש כי הוא האדם ההולך שם.

ש' 465: המשיב זיהה כי הצילום בשעה 06:07 הוא בשכונת מגוריו, אך הכחיש כי הוא המצולם, ולדבריו כל עד אשר זיהה אותו - משקר.

ש' 491: המשיב זיהה את תחנת המוניות.

ש' 541: המשיב זיהה את החניון, אך אמר כי אינו יודע אם היה בו.

ש' 602: המשיב אישר, כי יצא ממכונת הטיוטה הלבנה של מונתצר ליד תחנת המוניות.

הודעה מיום 1.2.24

המשיב הכחיש כי נסע לירדן על מנת ללוות את מוסא עבאסי לניתוח בעיניו, והכחיש כי אמר כך לאחרים.

המשיב הכחיש, כי ביום 11.11.23 היה בתחנת המוניות שלו כשהוא חבוש קסדה.

הסרטונים השונים הוצגו למשיב פעם נוספת, והוא עמד על הכחשתו כי הוא המצולם בהם וכי רכב על הקטנוע.

המשיב הכחיש כי היה בתחנת המוניות בבוקר יום הרצח, וכן הכחיש כי יצא עם מוסא עבאסי וחזר לשם.

המשיב אמר, כי מונתצר אסף אותו מליד ביתו של אמין אלאעווור, אך אמר כי אינו זוכר כיצד הגיע לשם וכיצד נסע משם לתחנת המוניות.

המשיב אמר כי אינו זוכר עם שוחח עם אחמד עלי המכונה "אבו שווקאת" ביום הרצח, אמר כי אינו זוכר אם הטלפון שלו היה עמו אותו היום, ואמר כי אינו זוכר את מספרי הטלפון שלו.

המשיב אמר כי אינו מכיר את עאמר סלאמה ואינו יודע אם איוב עבאסי קנה ממנו קטנוע.

דין והכרעה

אקדים מסקנה לסקירה ואומר, כי קביעתי היא שקיימות ראיות לכאורה לביסוס אשמת המשיב וקיים סיכוי סביר להרשעתו במיוחד לו. ואלו טעמי:

צפייה בסרטונים השונים מלמדת, כי הקטנוע הנראה בהם הוא אותו קטנוע, שכן ניתן לזהות בתמונות שונות, בדרך אל החניון, בחניון עצמו ובדרך חזרה מספר מאפיינים המייחדים את הקטנוע מקטנועים אחרים מאותו הדגם, כפי שפרט העד עאמר סלאמה. אדגיש, כי עיקר המשקל שיש לייחס לדבריו של העד אינו לעניין זיהוי הקטנוע בתמונות השונות, אלא לעניין פירוט התוספות והשינויים שעשה בו, על פיהם ניתן לזהותו ולהבדיל בינו ובין קטנועים אחרים מאותו הדגם. ואחזור על כך, שהזיהוי של הקטנוע מבוסס על הצטברותם של מספר תוספות ושינויים שעשה סלאמה: צביעת החישוקים, החלפת המפלט, החלפת הפנסים, הוספת עיטורי ניקל למדרכים, הוספת משענת למורכב, הסרת ה"שפם" מלפנים והגבהת לוחית הרישוי.

לא פחות משישה עדים שונים זיהו את המשיב כמי שרכב על הקטנוע בשעה 06:07, בתמונה ברורה. ולכך מצטרפת העובדה שהרוכב נראה יוצא מביתו של המשיב בטרם עלה על הקטנוע, וכן העובדה שהמשיב הוא שלקח את הקטנוע מסלאמה, יחד עם חבריו מוסא עבאסי ואיוב עבאסי.

ומאותה שעה ישנו רצף כמעט מלא של זיהוי הקטנוע, מלבד פרק זמן של כעשר דקות בהן הקטנוע חנה ליד תחנת המוניות של המשיב, שאחריו הקטנוע נראה עם שני רוכבים עליו - המשיב מלפנים ושותפו - היורה - מאחור. כמו כן, מלוח התצלומים עולה, כי ניתן לזהות מספר מאפיינים של הבגדים אותם לבש המשיב: ברדס שחור שרוכים לבנים וסמליל של חברת נייקי מלפנים ונעליים שחורות עם סוליה לבנה וסמליל של נייקי.

נתון נוסף הוא, כי ניתן לזהות צליעה קלה של הרוכב, הן כאשר היה נראה הולך בדרכו אל הקטנוע ברחוב בו נמצא ביתו של המשיב והן כאשר הלך בחניון - והמשיב אכן נפגע ברגלו בתאונה משמעותית ונדרש לניתוחים. אדגיש, כי לעניין זה משקל נמוך, ביחס ליתר הנתונים על פיהם זוהה המשיב, אך ראיתי לציינו.

מונתצר אסף את המשיב יחד עם מוסא עבאסי בסמוך לשעה 8:30-9:00 ממקום סמוך לנקודה האחרונה בה נראה הקטנוע בפעם האחרונה בשעה 08:27.

מכאן עולה המסקנה הנסיבתית, כי המשיב הוא רוכב הקטנוע אשר הסיע את היורה לזירה ומילט אותו לאחר הרצח, ועל המשיב לסתור מסקנה זו.

התנהגות מחשידה של המשיב

המשיב עזב את הארץ לירדן לאחר הרצח, ביום 19.11.23 וחזר רק לאחר כחודש וחצי, בסמוך ליום 11.1.24 - והסבריו לעניין הנסיעה דחוקים ורחוקים מלעורר אמון.

המשיב הגיע לחקירה עם מכשיר טלפון ממנו מחק את יישומון הווטסאפ ואת כל יישומוני הרשתות החברתיות, והסבריו גם לעניין זה אינם מתיישבים עם השכל הישר (וזאת מעבר לסתירה היכן קנה המשיב את מכשיר הטלפון עמו הגיע לחקירה).

הסברי המשיב

המשיב לא הציע כל גרסה של ממש, ולמעשה עיקר אמרתיו הן הכחשות של המיוחס לו, ובכלל זה זיהויו על הקטנוע בשעה 06:07, ללא הסבר לראיות הנסיבתיות שלחובתו.

המשיב מסר לא אחת תשובות מתפתלות ומתחמקות, וסתר את עצמו במספר נקודות בעלות משקל.

כך למשל, המשיב טען כי נסע לירדן לצורך טיפולים רפואיים, ואין זה יעד פופולרי לתיירות מרפא, בוודאי שלא לאדם שיש לו ביטוח רפואי בישראל. לכך מצטרפת העובדה שהתמיכה היחידה לטענה זו היא אישור על קבלת שלושה טיפולי פיזיותרפיה - לנסיעה של חודש וחצי - וקשה לראות את ההגיון מאחורי התנהלות זו, כשם שקשה לקבל את ההנחה שהמקום לקבל המלצות על רופאים הוא רשת הטיקטוק.

טענות הגנה

ב"כ המשיב טען, כי המשטרה התרשלה בבדיקת טענת אליבי של המשיב - ולא מצאתי ממש בטענה. המשיב מסר טענת אליבי לראשונה ביום 24.1.24, אך מלבד מוסא עבאסי, שעל פי החשד הוא היורה ומצוי בבריחה, כל האנשים אשר המשיב ציין את שמותיהם נחקרו ומסרו גרסה - ואיש מהם לא סיפק למשיב אליבי לשעת הרצח.

ב"כ המשיב טען, כי מכשיר הטלפון של המשיב אוכן בריחוק מהזירה, וכי מפלט שיחות טלפון עולה שבזמן שהקטנוע נראה בתנועה יצאה שיחה מהטלפון של המשיב לאדם בשם אחמד עלי, המכונה אבו שווקאת, שהוא בעל מזנון. וגם בטענה זו לא מצאתי ממש: ראשית, המשיב עצמו הכחיש כי שוחח עם אותו אבו שווקאת ביום האירוע, ואמר כי אינו מכיר את מספר הטלפון שפלט השיחות שלו הוגש על ידי ב"כ המשיב, ומהפלט עולה שמדובר בטלפון ללא רישום בעלות. מעבר לכך, גם אבו שווקאת עצמו הכחיש כי דיבר עם המשיב ביום הרצח.

וגם לו היה מוצג פלט שיחות שהיה עולה ממנו כי הטלפון של המשיב אוכן הרחק מהזירה, אין הדבר שהמשיב עצמו לא היה בזירה. אין זה רחוק מהדעת להניח שמי שיוצא לבצע רצח אשר תוכנן מראש, לא ייקח איתו את מכשיר הטלפון שלו, אלא ישתמש בטלפון "מבצעי".

דין והכרעה - ניתוח הראיות

כפי שסקרתי למעלה, מהראיות עולות מספר קביעות עובדתיות:

הקטנוע אשר צולם בשעה 06:07, הוא אותו קטנוע אשר נראה בכל הסרטונים, לרבות הסרטונים מהחניון.

המשיב הוא מי שרכב על הקטנוע בשעה 06:07.

בכל הסרטונים, לרבות בחניון ולאחר מכן, האדם שנוהג בקטנוע לובש בגדים תואמים לאלו שלבש המשיב בתמונה משעה 06:07.

הקטנוע שימש את היורה להגעה לחניון ולמילוט ממנו, וניכר מהסרטון כי רוכב הקטנוע התכוון למילוט עוד לפני הגעת המנוח למקום ולפני הירי.

מכאן עולה מסקנה אפשרית אחת, והיא שהמשיב הסיע את היורה לזירה על הקטנוע ומילט אותו ממנה, ועל כן הוא מבצע בצוותא של הירי במנוח - קרי הרצח.

המשיב נקשר לסאמי, אשר היה לו מניע לפגוע במנוח, ופגש אותו בלילה שלפני הרצח. כמו כן, המשיב עזב את הארץ לאחר הרצח, ונסע לירדן לתקופה של חודש וחצי.

הסבריו של המשיב לראיות אינם משכנעים והוא לא הציע כל הסבר שניתן לקבלו, המעקר את המשמעות המפלילה של הראיות שלחובתו.

ולענין הנטל הראייתי בו על המבקשת לעמוד בשלב דיוני זה, ר' למשל בש"פ 6226/23, עואדה:

בהקשר זה, אין בידי לקבל את הטענה כי "השאלה המשפטית היא האם ולו ברמה הלכאורית, הראיות הנסיבתיות בתיק מובילות למסקנה אחת ויחידה ולא לשום מסקנה אחרת" (ההדגשה אינה במקור. פסקה 23 לערר). הלכה למעשה, המציאות מורכבת יותר. במצבים שבהם התשתית הראייתית נגד העורר כוללת ראיות נסיבתיות בלבד, ניתן להורות על מעצר עד תום ההליכים כאשר ראיות נסיבתיות אלה הן בעלות עוצמה כזו המובילה ל"מסקנה לכאורית ברורה בדבר סיכוי סביר להרשעה", ולא נדרש לוודא בשלב זה את העדרו של כל הסבר חלופי אפשרי שעשוי להתקבל בסופו של ההליך הפלילי - כך, בוודאי, כשהסבר כזה טרם הוצע על ידי הנאשם (ראו מני רבים: בש"פ 8311/13 אברמוב נ' מדינת ישראל, פסקה 21 [פורסם בנבו] (19.12.2013) ואסמכתאות שם; בש"פ 6647/16 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (14.9.2016); עניין ג'בר, שם).

כלומר, אף על פי שבמקרים בהם הראיות העומדות נגד העורר הן נסיבתיות ישנה דרישה כי צירופן ועוצמתן יתגבשו לכדי "מסקנה לכאורית ברורה", שומה עלינו לזכור כי בשלב הראיות לכאורה מדובר בראיות שטרם עברו את "כור ההיתוך" של ההליך הפלילי (ראו למשל: בש"פ 433/17 אונגר נ' מדינת ישראל, פסקה 24 [פורסם בנבו] (24.1.2017); בש"פ 5718/19 מישל נ' מדינת ישראל, פסקה 5 [פורסם בנבו] (23.9.2019)). משכך, דרישה מחמירה לפיה עליהן להוביל ל"מסקנה אחת ויחידה ולא לשום מסקנה אחרת", כבר בשלב המעצר עד תום ההליכים, מרוקנת מתוכן את אותו "כור ההיתוך" אשר אותן ראיות עוד צפויות לעבור. ראיות לכאורה, אף אם הן נסיבתיות, כשמן כן הן - ראיות לכאורה, ואף אם עוצמתן גבוהה או הצטברותן נדמית, על פני הדברים, כבעלת פוטנציאל הרשעה גבוה, ההרשעה ודאי אינה מובטחת. לעולם יש בכוחו של נאשם להעמיד במהלך המשפט גרסת חפות חלופית, שאינה נסתרת חרף אותן ראיות נסיבתיות. הבחינה בהקשר זה היא השוואתית - גרסתה המפלילה של התביעה צריכה להיבחן מול גרסת החפות המתחרה של הנאשם (ע"פ 8721/15 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 45 [פורסם בנבו] (2.1.2018) והאסמכתאות שם; בש"פ 127/22 מדינת ישראל נ' הייב, פסקה 9 [פורסם בנבו] (6.2.2022)).

משכך ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב וקיים סיכוי סביר להרשעתו.

עילת המעצר

כפי שסקרתי למעלה, קיים סיכוי סביר להרשעת המשיב בביצוע רצח, אשר תוכנן מראש, ובוצע יחד עם אחרים, תוך שימוש בנשק חם. משכך, עילת המסוכנות מתקיימת במלוא עוזה. לכך מתווסף החשש לשיבוש הליכים והימלטות מהדין בשל העונש הצפוי למשיב אם יורשע, וחשש זה מתחזק לאור העובדה שהמשיב נסע לירדן לאחר הרצח, והסבריו לכך דחוקים. אמנם המשיב שב לישראל, אך הדבר היה בטרם ידע כי יוגש נגדו כתב אישום.

לאור האמור מעלה, לא ראיתי כי חלופה כלשהי תסכון בעניינו של המשיב, ועל כן מורה על מעצרו עד תום ההליכים.
ההחלטה מהווה צו מעצר.

ניתנה היום, כ' אדר א' תשפ"ד, 29 פברואר 2024, בהעדר
הצדדים (בהסכמתם).

[1] המשיב זיהה בהודעתו מיום 24.1.24 ש' 424 את הכניסה לביתו, אך הכחיש כי הוא המצולם.

[2] המשיב זיהה בהודעתו מיום 24.1.24 ש' 491 את תחנת המוניות.

[3] יום הרצח, 11.11.23, חל בשבת.